

[Krag.]

afslutter sine Overvejelser med Hensyn til Tilvebringelsen af endelige Forbedringer af Ordningen af Refusionsreglerne, en Nyordning, som kan fremme det Formaal, som søges opnaaet ved den her foreslaaede midlertidige Ordning, at den Tilstand bringes til Ophør, som vi hidtil har levet under, hvor det er billigere for en Kommune at yde Understøttelse end at skaffe Arbejde under Hensyn til, at der opnaas en væsentlig større Refusion paa Understøttelsen, end Tilskuddet til Arbejdet andrager. Jeg anbefaler hermed Lovforslaget til velvillig, men ogsaa hurtig Behandling.

Poul Sørensen: Det foreliggende Lovforslag om ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i Udgifter til Kommunehjælp og Fattighjælp skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale til en hurtig og velvillig Behandling. Jeg skal ikke komme ind paa de mange Enkeltheder, der kunde være af Interesse ved det foreliggende Lovforslag, da der allerede er fremsat Ønske om, at det skal henvises til et Udvalg. Men jeg vil gerne paa mit Partis Vegne udtale Glæde over det Princip, som Lovforslaget indeholder: en Stimulering af Kommunernes Lyst til og Interesse i at sætte Arbejde i Gang i Stedet for at skele efter, hvorvidt der var Mulighed for økonomisk Vinding ved at gøre det eller ved kun at leve paa den mellemkommunale Refusion — et Princip, som vi meget gerne vil støtte.

Selv om man paa en vis Maade lovgiver paa et Omraade, som under de nuværende Forhold vil være ukendt, vil vi fra vor Side udtale Haabet om, at man med de 9 Mill. Kr., som i Lovforslagets Stk. 3 stilles til Disposition for Arbejdsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren og Finansudvalget, vil kunne naa et Resultat, som kan tilfredsstille til alle Sider. Ikke mindst under de nuværende Beskæftigelsesforhold, hvor det vante Billede af Beskæftigelsesmuligheder Landet over har ændret sig væsentligt, ved at Forhold, vi ikke er Herrer over, har spillet ind, vil det have sin Betydning, at man ved Fordeling af dette Beløb naar til et Resultat, som de flest mulige kan være tilfredse med.

Jeg skal med disse faa Ord tilsige en hurtig og velvillig Behandling i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat.

Bertel Dahlgaard: Den mellemkommunale Refusionsordning, som gennemførtes ved Socialreformen i 1933, har været Genstand for megen Kritik. Det har ikke altid

været opløttende at iagttage denne Kritik, fordi man tit har set Eksempler paa, at Kritikken har været ganske overfladisk og — man kan vist ogsaa godt sige — ofte været udøvet af Folk, som manglede Forstaaelse af de Faktorer, der har foraarsaget denne Refusionsordnings Indførelse, og som ogsaa helt har set bort fra den historiske Baggrund for Ordningen.

Man maa ikke glemme, at Baggrunden for den mellemkommunale Refusionsordning var Ophævelsen i 1933 af den gamle Forsørgelseskommuneordning, den Ordning, hvorefter Forsørgelseskommunen bevarede Forsørgelsespligten for dem, der fraflyttede Kommunen, indtil den paagældende efter sit 18de Aar havde haft fast Bopæl i mindst 5 Aar i en anden Kommune. Denne gamle Ordning medførte selvfølgelig meget store økonomiske Forpligtelser for Landkommunerne, efterhaanden som Landkommunerne sendte deres Befolkningsoverskud ind til Byerne. Den nye Refusionsordning, som gennemførtes i 1933, var et Forsøg paa at finde et mere rationelt Grundlag for denne, fra gammel Tid anerkendte Forpligtelse, saaledes at man kunde komme bort fra den gamle Ordning Omstændelighed og ogsaa fra dens ofte meget usmagelige Spekulation i at vælte Forsørgelsesbyrden for den enkelte trængende over paa en anden Kommune. Lad os endelig ikke glemme, at denne gamle Ordning var meget lidt ideel, og at dens Ophævelse i 1933 betød Fremskridt.

Det viste sig ogsaa, at den nye Refusionsordnings Udgiftsfordeling svarede meget godt, da den blev ført ud i Praksis, til det, man havde forudsat ved Reformens Gennemførelse, og som det ærede Medlem Hr. Krag og hans Parti ogsaa dengang tiltraadte. Havde man levet i en Tid med nogenlunde normale økonomiske Forhold, vilde den nye Ordning antagelig ogsaa have virket tilfredsstillende, men saaledes kom det jo ikke til at ligge. Vi gik ind i en Krisetid med abnorm Arbejdsløshed, hvor Kommunerne anspændtes til deres yderste Evne, og under disse Forhold kan det ikke nægtes, at Refusionsordningen kunde indeholde en vis Fristelse for Kommunerne til at give Understøttelse i Stedet for Arbejde, og maaske ogsaa i visse Tilfælde en for ringe Egeninteresse i en god Administration af Forsørgelseslovene. Det er indlysende, at i samme Grad dette Forhold bliver aktuelt, bliver Refusionsordningens Udligning af Byrden forskudt i uheldig Retning.

Under disse Forhold var det ønskeligt, at Refusionsordningen kom til at virke paa en mindre Understøttelsesmasse, og det var